

La Carmeta

Joan Manuel Serrat

Sol 320003
Sol7 320001
Re7 XX0212
Lam X02210
Mim 022000
Fa# 244322
Fa 133211
Mi 022100

Tono original: Sol #

SOL RE7
Sola. Només li queda un gos;
SOL
trista com un ´mai més´
LAm
se la veu caminar
RE7 SOL SOL7
pel barri xinès
DO MIm
quan no fa fred i el dia és clar...

LAm SOL
A LA Carmeta!

És, com el barri, un record
que s´esmuny pas a pas,
i en l´ahir se´ns perd
com un fanal de gas
o como un tramvia obert...

LAm SOL - FA# - FA - MI
És la Carmeta!

LAm
Amb un gos vell, ple de sarna
RE7 SOL SOL - FA# - FA - MI
l´abric menjat per les arnes.
LAm
La boca vermella
LA7 RE7
i una flor a l´orella.

Potser, enyorant l´Edèn,
l´Arnau i el Bataclan
i les nits de cal Peret,
se li ha anat doblegant

l'esquena a poc a poquet

a la Carmeta!

S'ha anat pansint dia a dia
com la vella melodia
que ningú no canta
perquè els temps canvien...

Quan vegis pel Paral·lel
a la vella i el gos,
li parleu de llavors
quan per sentir el seu cos
potser tu l'haguessis omplert d'or.

A LA Carmeta!